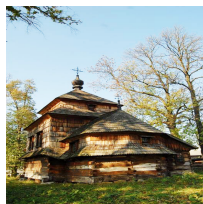
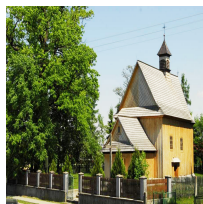
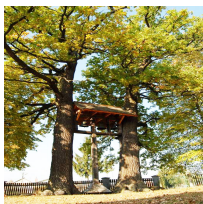

Й. Р. Гілецький

Лукавець

ЛУКАВЕЦЬ – село Бродівського району [Львівської області](#). Підпорядк. Батьків. сільс. раді. Знаходиться на пд. відрогах горбогір. пасма [Вороняки Подільської височини](#), за 100 км від обл. центру, за 40 км від райцентру та за 28 км від залізнич. ст. Золочів. Повз село протікає невелика р. В'ятина (притока *Серету*, бас. [Дністра](#)), з пн. боку воно оточене великим ліс. масивом, який простягається на десятки кілометрів. Площа 0,871 км². За переписом насел. 2001, проживали 289 осіб; станом на 2016 – бл. 240 осіб; українці. Збереглися рештки поселення 9–10 ст. Село закладене в серед. 15 ст. як осередок костел. маєтку. Вперше згадується у писем. джерелах 1465. Під час татар. набігів у 17 ст. зазнало знач. руйнувань, багато мешканців узято у полон. Після перемож. походу гетьмана Яна Собеського 1672 татар. набіги припинилися. Після 1-го поділу Польщі 1772 Л. відійшов до Австрії (1867–1918 – Австро-Угор. імперії). 1918 – у складі ЗУНР, 1919–39 – Польщі, від 1939 – УРСР. До 2-ї світової війни село займало вдвічі більшу територію. Було розвинене пасічництво. За наказом більшов. влади декілька сімей розкуркулено та вивезено у Сибір. У одній з панських хат влаштували початк. школу, інші розібрали на побудову ферми та конюшні. 1942 нацисти вбили багато місц. євреїв. 1943–44 тут відбувалися великі бої між нім. і рад. арміями. У лісі донині залишилися старі окопи. Діяли партизан. загони. До серед. 1950-х рр. мешканці брали участь у зброй. боротьбі у загонах ОУН–УПА. У 1970-х рр. тут осушено великі тер. лук (звідси й походить назва села), які прилягали до В'ятини. Збереглися пам'ятки архітектури: церква св. Дмитра (1701) і костел Панського Одкровення (1756). Функціонує парафіял. костел Богородиці Королеви Польщі і Святилиця Богоматері Лукавецької (1990).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Лукавець / Й. Р. Гілецький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59080>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).